

Е л х а

Есени въ гората
Божя майка ходи
и Исуса малъкъ
за ржчица води.

Есени въ гората
вѣтроветѣ вѣятъ,
на дървета стари
клонитѣ люлѣятъ.

А отъ клони падатъ
трепетни листата —
Майката да мине
все по златно злато.

Липа, джбъ и бука
вдигатъ голи клони,
плаче трепетлика —
дребни сълзи рони.

А елхата пакъ се
зеленѣе тамо . . .
И детето спрѣ се,
па попита: „Мамо,

вредомъ е гората
въ слана осланена,
що елхата само
още е зелена?“

— Зима като дойде, —
тя му отговаря, —
коледна елхица
азъ ще ти направя.

И на нея свѣщи
ще запаля бледни —
да зарадвамъ тебе
и сираци бедни . . .

Проф. Ем. п. Димитровъ

Изъ книгата „Премждрости на Исуса, синъ Сираховъ“.

-- Който почита баща си, ще се очисти отъ грѣхове, и който уважава майка си, е като оня, който придобива съкровища (гл. 3, ст. 3—4).

— Съ дѣла и думи почитай баща си и майка си, за да ти дойде отъ тѣхъ благословение, защото бащина благословия утвърждава домоветѣ на децата, а майчина клетва разрушава до основа (гл. 3, ст. 8—9).

— Който остави баща си, той е сжщо като богохулникъ, и проклетъ отъ Господа е оня, който дразни майка си (гл. 3, ст. 16).

